

„ чели отъ негово-то отсъствие. „ Со-
гласенъ съмъ, че то сега ничто не губи;
то можеше да губи и даже совсѣмъ да ся
изгуби въ онова время, когато негово-то
существованіе и приведеніе въ настоящія
му видъ зависяше отъ моето каменно тър-
пѣніе и прѣнасяніе за негово-то устрой-
ство. Сега ничто не губи. Какво ще губи,
или печели едно училище съ шестима у-
чители, ако ся извади единъ учитель и ся
намѣсти съ другъ ? То губи дѣйствително
тогава, когато ся изважда единъ учитель
безъ время, прѣди да ся намѣри другъ на
мѣсто-то му, спорядъ както направи г.
Мутевъ ! цѣлы шесть мѣсяцы не ся прѣпо-
даватъ мои-тѣ уроцы, и ученицы-тѣ си
губятъ время-то. Что ся касае до най-сж-
щественж-тж странж на училище-то, сир.
колко е обръщаль г. Мутевъ вниманіе на
умствено-то и нравствено правилно разви-
тіе на юноши-тѣ въ управляемо-то отъ
него училище, то мене не ми дава сърдце
да докачамъ тжсь нѣжж струнж. Не могж